

20-årsjubileets Fa-undervisning

Li Hongzhi

13 maj 2012 ~ New York

(Alla står upp och applåderar varmt. Mästaren ger flera gånger tecken att alla ska sätta sig.)

God morgon! (*Lärjungarna säger: "God morgon, Mästaren!"*) Ni har arbetat hårt! (*Lärjungarna svarar: "Mästaren har arbetat hårt!" Applåder*) Jag tror det är bäst att jag står så att ni kan se mig bättre. (*Alla applåderar*) Vi har inte träffat varandra på rätt länge och jag vet att ni vill se mig tydligt, så jag står upp. (*Lärjungarna skrattar och applåderar. Mästaren gör Heshi till svar.*)

Många människor har kommit till den årliga New York-konferensen. Den här lokalen har begränsat med sittplatser och kan inte rymma alla. Så jag sade [till arrangörerna] att nästa gång vi har en konferens borde vi hitta ett stadion. (*Lärjungarna skrattar och applåderar*)

Jag sade att ni har arbetat hårt och så är det verkligen. Aldrig tidigare har det funnits något så betydelsefullt som Fa-upprätandet. Faktum är att genom alla tider var allt som var framträdande inom kulturen eller allt som visades fram av kultiverarna eller av de Upplysta under olika perioder, allt det var avsett som referens för Dafa-lärjungarna och för att lägga grunden för Dafas spridande vida omkring. Med andra ord var allting alltifrån forna tider och fram till idag till för den här saken. Uttryckt än mer specifikt så lade de fem tusen åren av kinesisk civilisation faktiskt direkt grunden för den här slutliga saken. Då, beträffande något så här viktigt, tänk på det, så har det inverkan på huruvida livet i hela kosmos kan bli räddade och huruvida allt kan räddas vid en tid då ingenting är tillräckligt bra längre. Innan kosmos Fa-upprätande hade påbörjats vågade sig ingen på att förutsäga om det här åtagandet skulle lyckas. Så gick tankarna hos många gudomar på den tiden när jag först sjösatte det här. De sade ofta till mig: "Vi önskar dig lycka till." Mycket låg underförstått i det de sade. Och det fanns andra gudomar som sade till mig att det aldrig tidigare hade funnits något som detta. De såg också den enorma svårighetsgraden.

Det har visat sig att den förföljelse som Dafa-lärjungar har mött i sin kultivering är en uppvisning i det mänskliga samhället av de intensiva reaktioner som har uppstått mellan positiva och negativa varelser mitt under kosmos ombildande; eller med andra ord är den terror som ondskan har hemsökt Dafa-lärjungar med under sin förföljelse, liksom när Dafa-lärjungar framhårdar i sin uppräta tro när de agerar mot förföljelsen och räddar kännande varelser, bara en mycket liten återspeglingsin i människovärlden av det som händer i det enorma kosmiska Fa-upprätandet. Det här är faktiskt ett otroligt ofantligt åtagande, och dess storslagenhet kan inte beskrivas med ord. När kosmos håller på att omdanas, och det görs i varenda dimension, kommer varje dimension att ha sina egna manifestationer. Krocken mellan nytt och gammalt, krocken mellan gott och ont, återspeglar de olika attityderna bland kännande varelser, och människovärlden är bara hur det visar sig i en dimension. Jag har berättat för er tidigare att om en Dafa-lärjunge kultiverar väl eller ej bestämmer hans kraft till att rädda kännande varelser så-

väl som hans förmåga att lyckas samarbeta helt och hållet, här i människovärlden, med Fa-upprätandet. Faktum är att mitt under Fa-upprätandet samarbetar alla dimensionerna med Fa-upprätandet och saker och ting görs där simultant – takten för Fa-upprätandet är synkroniserad. Människorna kan bara se det som Dafa-lärjungar uppvisar här i människovärlden. Men det som manifesterar sig i andra dimensioner är annorlunda, eftersom det är det direkta uppvisandet av sönderdelning, eller alla livs överlevnad eller död, såväl som kosmos och den kosmiska kroppens förnyelseprocess. Den synen är någonting fullständigt hjärtskärande. Men eftersom trots allt bara en människa kan kultivera, och eftersom hur stort det uppdrag som Dafa-lärjungar axlar än må vara, så är de ändå människor som kultiverar, och eftersom det är människor som gör saker här kan de allra flesta människorna inte se de där sakerna och endast mycket få kan se ens en liten del av det. Det kan bara bli så att du under de här omständigheterna, med de här specificerade mänskliga förutsättningarna och medan du känner trycket från ondskan, och går igenom provningar, gör det du ska göra.

Om man ser på det historiskt så är det här verkligen en så stor sak, så tänk efter vilken sorts förberedelser det skulle krävas. De arrangemang som gjordes var faktiskt mycket detaljerade, till den grad att hur en Dafa-lärjunge skulle vandra sin väg; vilka situationer var och en skulle möta; hur var och en skulle gå framåt eller falla tillbaka; och hur saker och ting skulle hanteras när olämpliga tillstånd till sist uppträdde, alltihop var minutiöst arrangerat. Men hur det än är, som ett levande väsen måste det vara så att det du själv väljer är det som räknas. Huruvida du vill kultivera, önska något, vill göra något, inte vill göra något, inte önskar något – allt detta bestäms av personen själv och däri ligger svårigheten. Detsamma gäller för huruvida en Dafa-lärjunge kultiverar bra eller dåligt, och huruvida du kan uppfylla dina förhistoriska löften. Och beträffande vanliga människor, inför förföljelsen av Dafa-lärjungar, inför ett förtyck som med all kraft utnyttjar hela statsapparaten i vilken alla medierna används för att fabricera lögnar och förtala Dafa och Dafa-lärjungarna, tror vanliga människor under dessa omständigheter naturligt nog att de ska tro på regeringen. Särskilt när det ondskefulla KKP alltid har använt lögnar för att dölja hur avskyvärt det är, och använt bedrägeri för att skönmåla sakernas tillstånd och sina falska hjältar som en del av dess ondskefulla regim, och länge har ljugit och lurat människor på det sättet, så är det verkligen svårt för kineserna att skilja på sant och falskt. Sedan finns det en annan sida av det, nämligen att de gamla krafterna anser att kosmos inte längre duger och att inte heller människorna gör det, och att sådana människor som har samlat på sig sådana stora synder måste ta sig igenom illusioner och lögnar för att de ska vara värdiga; människor har följt det elaka partiet och gjort saker och ting värre, så de måste hållas ansvariga för det och utstå allt det. Tanken är att om du klarar dig igenom så klarar du dig igenom; om du inte gör det så kommer du att bli bortgallrad. Men beträffande allt detta, hur ondskefulla och skrämmande saker och ting än må vara i den här världen, eller hur viktiga människor än må ta dem för att vara, så är alltihop i realiteten bara händelserna i en liten dimension i kosmos mitt under Fa-upprätandet, bara en liten liten sak i ombildandet av extremt stora kosmiska kroppar. Det här ”låter en sida av nätet förbli öppen” mitt under det seriösa, högtidliga Fa-upprätandet: i processen med att rädda människor kommer de som håller måttet att klara sig, de som inte gör det kommer inte att behållas.

Så, som Dafa-lärjungar har ni sett att situationen förändras snabbt, och det är en återspeglning av kosmos Fa-upprätande här i människovärlden. När förföljelsen av Dafa-

lärjungarna började den 20 juli 1999 pressades onda saker ner från dimensioner i nivåer ovanför, liksom saker från olika dimensioner och från varje universum, som de ville få eliminerade, och du förväntades eliminera dem. Det medförde att trycket på Dafa-lärjungar blev oerhört. Det var verkligen bara så ondskefullt och fasansfullt, men ni tog er igenom. Saker och ting har passerat och ni känner alla till det här nu. Mästaren behöver inte beskriva det. När man till det lägger det ondskefulla KKP:s ondskefulla faktorer, vilka samverkade med de där sakerna, så fick man ett sådant tryck som saknade motstycke. Men, standarden för kultivering under Fa-upprätandet, och den standard som gudomar efter förnyelsen måste nå, är strikt, för allt det här är det nya kosmos standarder och krav. Varelsor som inte har rätats upp av Fa kommer å andra sidan att använda det gamla kosmos principer för att ta itu med saker, och använda dem för att bedöma Dafa-lärjungar. De kommer att tycka att det är okej när ni motsvarar de standarder som de erkänner, först då kommer de att låta er fortsätta uppåt utan störningar, och först då kommer de att tycka att ni är kvalificerade att rädda dem. Och faktiskt använder de Kungar som presiderar över universa på olika plan på liknande sätt gamla standarder för att blockera Fa-upprätandet. De kommer bara att låta er klara er igenom efter att de känner sig nöjda i sinnet med att ni har motsvarat de standarder som de har satt upp; en del är medvetna om att de själva är utsatta för Fa-upprätande; en del tror att de är de högsta härskarna som finns; och en del håller inte med om Fa-upprätandet krav. Men vare sig de håller med eller inte så har ingen av dem en aning om hur saker och ting kommer att bli efter Fa-upprätandet. Sådant är tillståndet för de otaliga gudarna i lager på lager, där varje plan tänker så här. Om de tycker att någon eller något ”inte duger, inte motsvarar standarden”, då kommer de att gå vidare och använda sin makt för att direkt förstöra så mycket de kan som inte motsvarar standarden, inklusive saker kopplade till Fa-upprätandet. Även om de inte har förmågan att verkligen sabotera Fa-upprätandet så kommer de att utgöra ett hinder. Oavsett om de faktiskt kan göra något så kommer de att försöka förstöra saker. Sådana saker har hänt oräkneliga gånger. Men de har inte lyckats förstöra Fa-upprätandet eller Dafa-lärjungar, och inte heller har de förstört mänskligheten, eller blockerat Fa-upprätandet. Men det har ställt till med en hel del problem. Problemen visar sig här i människovärlden och tar sig formen störningar. Sådant här har hänt hela tiden.

Om Dafa-lärjungar inte gör bra ifrån sig, om de sänker standarden för sin kultivering och om de där gamla, högre varelserna – de där lagren på lagren på lagren med helt enkelt oräkneliga Gudar och de där oräkneliga Kungarna – alla gör så som jag just beskrev, tänk då på det, hur mycket svårigheter ställer det inte till för Fa-upprätandet? Samtidigt som de här Gudarna, eller Kungarna, upplöses under utrensningen, kommer alla de helt enkelt oräkneliga kännande varelserna i de områden som de styr över, inte heller att kunna bli räddade. Om det är så för en hel kosmisk kropp, då kan ingen av dem nå räddning. Det är just precis den svårighet som Fa-upprätandet och Dafa-lärjungarna har råkat ut för, och den manifesterar sig här i människovärlden som alla möjliga problem. Man kan tänka att Mästaren har obegränsade krafter, att han borde kunna hantera saker och ting hur han än vill i Fa-upprätandet. Men har ni tänkt på att om vi ska rädda allt detta, då måste de som ska räddas vilja [bli räddade], annars räknas det inte. Om det görs mot deras vilja kommer deras grundläggande natur inte att ändra sig; att tvinga fram en sådan förändring skulle vara detsamma som att återskapa en varelse. Det är lätt

att återskapa en varelse. Det är räddandet av en varelse som är svårast. Att återskapa är mycket lätt.

Som vi vet, sade inte Sakyamuni att en Buddha kunde skapa en värld bara genom att tänka på det, med oräkneliga kännande varelser däri? Så är det för att de har så stor kraft inom sitt område och förfogar över alla partiklarnas energi från de allra mest diminutiva till de största inom den nivå där de är, med en sådan stor täthet, och saker görs med [partiklar alltifrån] små till stora som agerar som en. De har alla de förmågor som behövs för att skapa vad som helst i deras värld, där levande varelser räknas in bland vad de kan skapa genom bara en tanke. Om saker gjordes på det sättet i Fa-upprätagandet så skulle det vara att skapa allting på nytt, och det som ursprungligen fanns där skulle inte längre existera, och inte heller skulle det handla om att Fa-upprätagandet räddade kännande varelser. Om du då önskar rädda dem, om det då ska vara att rädda, så måste du få dem att vilja ändra sig för att det ska fungera. Så om du vill rädda kosmos och världen när dessa inte längre är bra, rädda alltihop, så svårt det blir. Så, ibland när ni råkar ut för svårigheter och undrar: ”varför är prövningarna så enorma? varför kan Mästaren inte bara ta bort dem för oss?” Jag har också haft den tanken. När jag har bevittnat hur Dafa-lärjungar blir svårt förföljda och deras uppräta tankar inte är tillräckligt starka, har jag verkligen tänkt på att ta bort den prövningen för dig. Men om jag tog bort den skulle det innebära att du inte hade klarat testet, inte hade uthärdat det du skulle uthärda, och inte hade förbättrats i kultiveringen. Om jag tog bort allt åt dig, då skulle inget av det räknas för dig och det skulle sluta med att du är ingen: du skulle inte räknas som en kultiverare, eller som en Dafa-lärjunge. Dessutom har var och en genom reinkarnationsförloppet, livstid efter livstid, fört med sig karma som genomsyrar kroppen. Fastän Mästaren har sett efter personen genom alla dessa livstider har han ändå rätt mycket karma. Om du avlade något löfte under historiens gång, eller på något sätt satte dig i skuld, eller hamnade i vissa svårigheter, då är sådana saker svåra att lösa men måste lösas, och måste tas itu med. Så att handskas med sådana saker är synnerligen svårt, och en mängd av de svårigheter som ni möter i kultiveringen beror på de orsakerna. Att rädda en varelse är inte på långa vägar så enkelt som man kan föreställa sig.

Men med det sagt, hur svårt det än må vara, hur mycket störningar eller svårigheter som en varelse än må ställa till med innan han räddas, så har Dafa-lärjungar faktiskt sin egen väg. Som jag alltid har sagt, som Dafa-lärjungar är era historiska uppdrag helt enkelt enorma, där ni axlar ansvaret för att rädda kännande varelser. Så garanterat finns det en väg som ni kommer att kunna gå hela vägen till fullbordan. Det måste vara en väg som uppfyller kraven, och endast så kommer kosmos kännande varelser att beundra er och inte kunna störa; din väg kommer då att vara problemfri och din resa gå smidigt. Annars, om du bär med dig alla sorters fasthållanden och mänskliga tankar, kommer du att råka ut för en hel del problem, och de problemen kommer att blockera din väg. När du inte klarar att gå den rätta vägen så är karma en av orsakerna. Bland dessa är det problem som följer en varelse i bakgrunden; tjänster som man gjort andra tidigare eller skulder som ska regleras; gamla löften; alla de olika förbindelser man kan ha med en varelse, och så vidare. Ytterligare en orsak är de fasthållanden som kommer från ens mänskliga sinne. Särskilt påfallande är de föreställningar som man formar, eller det vanemässiga tänkande som man formar, vilket gör det mycket svårt för personen att märka när mänskligt tänkande omedvetet är i aktion. Och om man inte kan märka det, hur ska man kunna göra sig av med det? Det här är en utmaning särskilt i miljön i Kina, där det

ondskefulla partiet har förstört traditionell kinesisk kultur och istället byggt upp sina egna onda partigrejer – det som vi kallar ”partikulturen”. Om man använder det tänkesätt som har byggts upp av den för att förstå universums Sanning, så blir det svårt, och man kan inte ens märka att visst dåligt tänkande och uppförande är i strid med universella värden. Om man inte kan se dåligt tänkande för vad det är, vad kan då göras? Det finns inget annat sätt än att handla enligt Dafa.

Jag har berättat för er tidigare att dagens kineser en gång var Kungar från de många etniciteterna som är kända från historien, Kungarna från varje era; de är Kungar från högre plan i kosmos som har kommit ner till Jorden, som har reinkarnerat i Kina. Räddandet av dem kommer att medföra räddandet av oräkneliga kännande varelser bakom dem, vilka de representerar. Så det är inte så enkelt. När en sådan person når räddning och det resulterar i att så många fler blir räddade, vem ska eliminera all den karma som är inblandad? Hur ska han ta sig igenom det testet? Vad måste han göra för att de gamla krafterna ska ha mindre kryphål att utnyttja? Vad måste göras för att få de kännande varelserna och de många gudarna på olika nivåer i kosmos som verkar under de gamla Fa-principerna och gamla föreställningarna, att tycka att han kan godtas? Vad krävs för att de varelser som berörs ska känna sig okej med det och tillåta er att ta er igenom [testet]? Det är verkligen svårt. Men Mästaren har sagt att ”När lärjungar har tillräckligt upprätta tankar så har Mästaren kraften att vända strömmen.” Om dina upprätta tankar är tillräckligt starka, vem skulle våga göra något? Så när det är du som har rätt kan Mästaren lösa vad som helst. Men om du inte agerar upprätt, vad kan Mästaren göra? Säg mig, om du själv inte har gjort saker och ting rätt och Mästaren ändå rensar bort de där [gamla krafternas] varelser, kan det vara godtagbart? Om du inte har gjort bra ifrån dig och vi så fort du har provningar eliminerar de varelserna åt dig, vem skulle vi då rädda? Det skulle inte duga.

Men hursomhelst, som jag just påpekade, fastän det där är gamla principer, helt och hållet degenererade och inte bra, så innehåller det ändå vanliga principer som människor på Jorden kallar ”universella värden”; i himlen finns universella standarder för att utvärdera saker som gäller i hela kosmos. Om de där varelserna [utifrån de standarderna] inte godkänner en sak, och Mästaren då går och utplånar dem, vem räddar vi då? Det är där svårigheten ligger. Jag skulle kunna göra saker enligt mina egna standarder och krav, strunta i de där gamla sakerna, och genomföra det hela vägen på det här sättet. Men det är möjligt att jag inte skulle kunna rädda några varelser då, de är alla bortrensade eller sprängda. Så det är just för att rädda dem som Dafa-lärjungar utstår vad de utstår, och det är på grund av detta som Dafa-lärjungars väg är så svår. Alla provningarna som vi möter är till för att vi ska kunna rädda de varelserna. Om Dafa-lärjungarna kan få dem att känna sig nöjda, så inte nog med att de varelserna kommer att gå med på att Dafa-lärjungarna tar sig igenom, utan Dafa-lärjungarna kommer också att kunna rädda dem. Hur du än må se på saker och ting så är det på så sätt som lager på lager på lager av kosmos varelser ser på saker och ting. Vartenda plan har sin Kung, och vartenda lager har sin Herre. Liven i detta ojämförligt stora kosmos, helt enkelt oräkneligt många, är talrikare än vad du kan föreställa dig. Och vartenda lager av dem har den effekten, och vartenda lager ser på saker och ting på det sättet. Tänk då på det: om du ska rädda dem, vad ska göras? Mästaren kunde rensa bort dem, javisst. De rensas bort, ingenting finns kvar, du passerar det här och inte en enda varelse har räddats, och vid nästa stopp upprepas detta: vem som än går emot dig skulle röjas bort, men du skulle ta dig igenom,

och ... inte en enda varelse skulle finnas kvar. Om vi skulle göra det hela vägen, skulle vi inte ha förstört allting när vi var klara? Så Dafa-lärjungar kan bara rädda kännande varelser när de klarar att vandra sina vägar riktigt. Och först då, när du räddar varelser, kan du klara det. Så svårt är det. Det här är vad som gör det så svårt att rädda kännande varelser. En del människor som inte vet vad de talar om kan säga att de ”vill rädda kännande varelser”, men har faktiskt ingen aning om vad det innebär att rädda varelser.

Hur det än är så har Dafa-lärjungar lyckats rädda kännande varelser, och av den anledningen är ni utomordentliga. Dafa-lärjungar har verkligen tagit sig igenom från första dagen och har räddat mer än 100 miljoner av världens människor. Det är enastående. Mästaren är mycket nöjd. Det som många Dafa-lärjungar har axlat har helt enkelt varit enormt, och den mäktiga dygden är också stor. Men varför ska ni axla så mycket? Och vissa människor frågar mig varför de förföljs så svårt. Kanske bär den personen saker för de många livet bakom honom. De liv han måste skydda, och som han måste rädda, är helt enkelt så enorma och så talrika. Kanske orsakas det av såväl hans egna faktorer som faktorer hos de varelser han ska rädda; mängden karma eller det antal faktorer som han axlar från det förflutna kan också vara stora; det kan också finnas ackumulerade gamla skulder som han inte kan lösa liksom fullständigt olösbara knutar – varav en del bara kan lösas i utbyte mot hans eget liv. Så det är på grund av detta som saker och ting är så ytterst komplicerade i förföljelsen. De gamla krafterna har gjort en del saker, men mitt i deras störning har Mästaren vänt taktiken helt emot dem. Hur det än är så har Mästaren sina egna standarder, och de gamla krafterna måste betala för allt som de gör.

Jag har pratat med er förut om att allting i den Trefaldiga världen existerar för Fa-upprätandet. Det innefattar både de kännande varelser som erkänner Dafa och de som inte gör det. Alla vet att Fa-upprätandet äger rum, men ingen känner till exakt hur enormt detta åtagande är. Det gäller särskilt Kungarna och Herrarna – de tycker att de är enorma, men de har inte insett att det bakom dem existerar ytterligare ett oräkneligt antal universa. De anser sig själva vara anmärkningsvärda, och det är därför de vågar agera som de gör. Det är på så vis sådana stora svårigheter uppstår. Men hursomhelst räddar Dafa-lärjungar stora mängder kännande varelser och Fa-upprätandet har nått slutet. Ni har alla sett att ondskan framöver inte har tillräcklig styrka för att kunna användas. Gradvis försvinner det onda klimat som de gamla krafterna använder för att testa Dafa-lärjungar, liksom den miljö i vilken ni räddar kännande varelser under press från ondskan. Det beror på att ondskan inte räcker till för att vara användbar. De gamla krafterna tycker att deras kraft inte längre är tillräcklig för att testa Dafa-lärjungar och världens människor, och att det som de gör inte längre skulle räknas [som att testa Dafa-lärjungar]. Mästarens användande av de gamla krafternas störning medan han låter Dafa-lärjungar rädda kännande varelser håller i så fall också på att avslutas. De ödesbestämda chanserna för dem som inte har räddats, som inte har lyssnat när Dafa-lärjungar har klargjort sanningen för dem under den här perioden, eller som inte har förstått ens efter att de har fått höra sanningen, kommer att ta slut. Det som har passerat har passerat. Nästa fas kommer snart att börja.

Vilken dag historien än ska ta slut så kan den dagen inte skjutas upp, oavsett vad. Det kan bara göras ändringar av specifika saker eller det som uppenbarar sig i processen. Saker som inte görs bra kommer att påverka saker och ting längre fram, men denna övergripande tidsram kan inte förlängas. Det här är inte en fråga om huruvida Mästaren är barmhärtig eller inte. Mot slutet är det egentligen så att om någonting som har räddats

eller återskapats inte är vad jag vill ha eller inte når upp till min standard, så har det varit förgäves eftersom det måste förintas. Tiden kan inte överskridas. Så för de varelser som inte kan räddas är det bara så det är.

Naturligtvis, när jag har sagt så här mycket kanske Dafa-lärjungar känner att det finns många saker som de inte har gjort bra och som de ångrar. Så måste det vara. Jag visste faktiskt från början av det här åtagandet att när mänskligheten hade nått den här punkten, och då det dessutom var en sådan enorm störning från ondskan, att det verkligen skulle bli svårt för Dafa-lärjungar att klargöra sanningen för människor som har lurats av lögnerna som fabricerades när förföljelsen började. Jag kunde vid den tiden se att det redan var omöjligt att rädda alla människor, än mindre kunde vi rädda alla kännande varelser i kosmos. Men vi kommer fortfarande att göra vårt yttersta för att rädda fler, rädda dem snabbt, skynda oss att rädda ännu fler liv innan tiden kommer.

När vi är inne på det här ämnet ska jag prata lite mer om kultiveringsfrågor. För de saker som Dafa-lärjungar ska göra finns det en process som fortskrider framåt. När den här tidsperioden har passerat är det över. Om ni då i efterhand finner att ni inte gjorde vissa saker bra så kommer det inte att finnas något tillfälle till att gottgöra det. Kultiveringen har förstås inte tagit slut än och ni kan fortsätta göra de saker som Dafa-lärjungar ska göra, och se till att ni gör bra ifrån er med vad som än ligger framför er. Så i det avseendet finns det fortfarande många möjligheter framöver och tid till att göra saker och ting. Om det emellertid är många saker ni inte har gjort bra, då kommer ni verkligen att ångra er en hel del. Till exempel talades det om Shen Yun i det tal som just hölls. Låt mig uttrycka saker och ting lite tydligare. Shen Yun är till för att rädda kännande varelser. Ni vet alla det, men har det slagit er: Mästaren ger er en möjlighet att arbeta tillsammans, och för dem som inte har trätt fram att träda fram. Allteftersom Shen Yuns inflytande ökar har människor alla insett att detta är en förstklassig föreställning. Ingen föreställning som sätts upp av människor idag kan mäta sig med den. Det går förstås inte att jämföra, för som ni vet finns det gudomar på scenen som hjälper artisterna och det kan ge människor räddning. Vem skulle kunna matcha det? Det kan ingen. Och dessutom är det Dafa-lärjungar som framträder, och artisternas skicklighet är i sig självt i världsklass. Det är någonting som ingen kan matcha. Men när utövare i varje område marknadsför Shen Yun, närhelst ni stöter på någonting – det är inte så att ni inte vill få saker gjorda, för i så fall skulle ni inte behöva argumentera om dem – trots att ni alla vill få saker gjorda, så insisterar en person på att det ska göras på ett sätt medan en annan person på något annat sätt, eller en person insisterar på att det görs nu medan nästa person på att man ska vänta, och ingen ger med sig. Dessa intensiva mänskliga tänkesätt resulterar i att människor inte kan samarbeta. Och under de dispyter ni har är vissa människors mänskliga tänkesätt verkligen starka, och en del människor drivs av de där fasthållandena till att starta gräl. Även om dessa människor till slut gör det på det andra sättet så kommer de att vara ganska passiva inför det.

Jag ska säga er att jag i årtal ständigt har sagt att Dafa-lärjungars förmågor är enorma, men många människor tror inte på det eftersom de förmågorna inte fick ses. Under effekten av uppräta tankar kommer allting runtomkring er, liksom ni själva, att genomgå förändringar. Ni har emellertid aldrig tänkt på att prova det. De gamla krafterna liksom störningar från de onda elementen utnyttjar just luckorna i ert tänkande. Det är vad de har gjort under alla dessa år. Hela tiden har de gamla krafterna styrt ruttna demoner och det ondskefulla partiets faktorer till att göra detta, vilket har gjort att ni

misslyckas i era ansträngningar att rädda människor. De gör detta eftersom de inte har förmågan att besegra er i en direkt strid. Det skulle inte spela någon roll vilken slags mäktig styrka de samlade ihop, för i samma ögonblick som ni började sända upprätta tankar skulle de alla förvandlas till aska, fullständigt förintade och inte kunna räknas som någonting. Om denna slags kamp fortsatte skulle störningen från ruttna demoner och faktorer från det ondskefulla partiet elimineras och försvinna. När Dafa-lärjungar lyckas sända upprätta tankar med bra koncentration och tillräckligt starka upprätta tankar – gör ett försök – om ni kunde göra det idag skulle hälften av den ondskan som nu existerar utplånas. Det är just för att ni har alla slags mänskliga fasthållanden, såväl som problem med att samarbeta, som den kan utnyttja era luckor, hindra er från att lyckas med det ni ska göra, och försvaga er kraft när ni räddar kännande varelser. Ondskan har inga andra metoder till sitt förfogande. När dåliga människor i den här världen tycks vara onda, och kanske uppträder så våldsamt, så beror det på att det finns onda varelser bakom dem som stöttar upp dem. Eliminera de där onda varelserna och den personen skulle inte kunna uppbåda den grymheten längre. Om Dafa-lärjungar kan lyckas förena sin styrka i en samlad ansträngning, och agera med extremt starka upprätta tankar, tänk på det, då kommer det verkligen att innebära att gudomliga varelser är närvarande i den här världen. Det skulle verkligen vara skrämmande för ondskan!

De onda människorna agerar som de gör för att ondskan stöttar upp dem bakifrån. Men ni tittar alltid ytligt på hur dålig den personen är, hur ond han är, varför den onda polisen är sådan eller sådan, eller hur någons beteende bara är så irrationellt. Ni fixerar alltid blicken på ytan. Jag har alltid sagt till er att denna mänskliga kropp här bara är som ett klädesplagg, och att det som verkligen kontrollerar en person är hans urande, det må vara hans huvudurande eller sekundära urande. Och det är inte bara uranden som kan kontrollera en människa. Det finns alla slags intelligenta väsen som också kan kontrollera en människa. Det är inte varelserna på ytan som gör ont mot Dafa-lärjungar. När ni har riktat in er på faktorerna bakom kulisserna, titta på ytan igen och se vad som händer. Utan faktorer som verkar bakom kulisserna kommer en människa att göra vad du än säger till honom att göra. Du är en kultiverare och någon med förmågor, och du är en varelse som vandrar vägen mot gudomlighet. Den varelsen är däremot en vanlig människa, och han är maktlös. Så ni ska inte alltid fixera blicken på personen på ytan. Först när ni tar itu med faktorerna bakom kulisserna kommer ni att klara av att lösa problemet från roten. Först då kommer ni att få en viss situation, eller den personen, att förändras.

Vi vet alla att det tidigare var svårt när ni sålde biljetter [till Shen Yun]. Men hur svårt det än var så fanns det fortfarande en väg för er att vandra. Frågan var bara om ni letade upp den. En del människor föreslog att det skulle räcka med att bara sända upprätta tankar. Men om ni bara skulle sända upprätta tankar, och inte göra någonting, hur skulle det kunna kallas kultivering? Det liknar det sätt på vilket en del människor hantear läsning av boken. De bara läser, och gör inte de saker som Dafa-lärjungar ska göra. Räknas du i så fall som en Dafa-lärjunge? Det är inte Dafa-kultivering. Om allting skulle kunna tas om hand genom att sända upprätta tankar så skulle ni inte ens behöva göra det – jag skulle bara kunna organisera en grupp Dafa-lärjungar i New York till att sända upprätta tankar, det skulle lösa allt. Ni måste involvera er personligen, kultivera, och sätta saker och ting i verket. Att arbeta hårt är en del av er kultivering. Ni måste tänka ut sätt att hitta de människor som det är menat att ni ska rädda. Allt detta är saker som Dafa-lärjungar ska göra. Ansträng er med att samarbeta väl tillsammans. Om du

upptäcker att någon inte har gjort en sak bra, eller om vissa saker under era diskussioner på möten inte hanteras bra eller om din idé inte antas, och du ändå känner att det verkligen är så saker och ting skulle hanteras, om du då lugnt kan lyckas se till att den saken går bra trots att din idé inte antogs, *det* är att vara en Dafa-lärjunge.

Som ni vet blir Shen Yun allt bättre med tiden och dess inflytande växer. Mot slutet av årets föreställningar i USA blev varenda föreställning utsåld. Nästa år borde biljetterna bli ganska lättsålda. Om det verkligen var så att alla skulle komma efter bara ett annonsinförande, då ska jag säga er att jag inte skulle be er gå ut och sälja biljetter. En del människor kanske tänker: "Åh, fantastiskt! En sak mindre att bekymra sig om." Men om ni inte gör någonting, räknas det då som kultivering? Mästaren bad er ta den vägen och försåg er med den möjligheten, men tog ni den? Naturligtvis, om ni säger att ni inte involverade er i Shen Yun för att ni höll på med andra projekt, då är det inget fel med det. Det är utmärkt. Om ni verkligen har varit flitiga och hängivna de där andra projekten, och gjort ett bra jobb där, då är det inget problem och jag är fortfarande glad även om ni inte jobbade med Shen Yun. Men en del människor gör verkligen inte så mycket och det de gör, gör de inte bra. För att sammanfatta det så är ni inte beredda att göra er besvär och ni vill ha det lätt. Med andra ord är ni inte villiga att uppfylla det ni ska göra, och det går inte, det är riktigt farligt. För Dafa-lärjungar finns standarderna för Dafa-lärjungar, och fastän du kan tyckas vara bara en människa som kultiverar, så ibland när dina uppräta tankar är starka är en mening allt som behövs och en människa kan bli räddad. Men han är en vanlig människa, och han har sina standarder för att bli räddad; han har en plats dit han ska räddas. Ni, å andra sidan, har standarder som gäller för er.

En annan sak är att när vi nu är i det sista stadiet så kan många elever nu få tillgång till, eller se, andra dimensioner, och vissa ser till och med scener från vad de gör i Fa-uppräntandet. Det är i sig inget onormalt med det. Vars och ens omständigheter är olika och tillstånden som var och en upplever i Fa-uppräntandet är olika, så det finns en del människor som kan se saker. Det jag vill påminna er om är att det fanns en del sådana elever tidigare som inte kunde sköta sig väl och blev förstörda. Efter att ha sett något, låt inte mänskligt tänkande skapa fasthållanden och alla möjliga slags exalterade tankar, och sedan förstöra dig själv. Det finns redan läxor i det här ämnet. Det här är något ni måste se upp med.

Jag har alltid sagt att det område av kosmos som en Dafa-lärjunge är ansvarig för är stort. Du kanske är Kungen i ett universum, eller till och med en Upplust på ett mycket, mycket högre plan, så tänk på det: hur stort är ett sådant universum? Sakyamuni sade att det i ett sandkorn finns tre tusen världar. Finns det då inte i sanden inuti den sanden ytterligare tre tusen världar? Finns det då inte igen sand i de världarna? Då, i sanden från den sandens världar finns det också sand, och finns där inte floder, sjöar och hav? Och finns det inte inuti den sanden åter tre tusen världar? Finns det inte också hav i de tre tusen världarna inuti sanden? Och ännu mer sand? Och i den sanden, finns det inte igen tre tusen världar? I kosmos anses människokroppen vara stor, eftersom människokroppen består av grova partiklar. Naturligtvis finns det många saker som är större än människan. Så, om det är på det viset, om man då går från det som är störst i kosmos till det som är minst så har ett sandkorn så många världar i sig, och faktum är att luft också består av partiklar, och dess partiklar består i sin tur av materia som är ännu mindre. Den pyttelilla materian liknar helt säkert inte alls jorden och stenarna som människans ögon uppfattar här; den antar definitivt materians tillstånd i dess dimension. Så, luft

består också av molekylpartiklar, molekyler består i sin tur av atomer, och atomer består av ännu mindre partiklar. När det fortsätter så här nedåt in i mikrokosmos så tycks det till och med för väldigt höga gudar fortgå i oändlighet. Så hur många partiklar finns det i luften? Det finns många olika typer av gaser som luften består av. Så faktum är att inrymt i saker som är oförnimbara för människan finns många, många byggstenar. Håller ni inte med om att den kunskap som dagens vetenskap besitter är så extremt ytlig?

Det är en mänsklig föreställning att varhelst en person kan sätta ner sin fot på Jorden, så är det det som är marken, och den fria rymden där människan inte kan stå är inte marken. Men det är inte så som gudar ser det. För dem är allt som består av molekyler marken, eller jord. Om gudarna ovanför består av atomer eller atomkärnor, så genomsyrar det partikelplanet också alla områden i kosmos. Gudar och människor ser på saker olika, och deras koncept är olika. Mänskliga ögon består av molekyler och kan bara se dessa få, små saker. Det är fullkomligt annorlunda för en gud. Inom sitt område är han allsmäktig, och han kan se vad som helst. Detta universum är så vidsträckt – hur många varelser finns det, från makrokosmos till mikrokosmos? Och hur många partiklar består varje varelse av? Inuti varje partikel finns det världar, och hela det planet består av helt enkelt oräkneliga universa. Och hur många gudars världar finns där inne? Hur lång är varje sådan guds världs historia? Hur många livs berättelser kan finnas där? När jag ser på varje varelse är det som att läsa en biografi eller en historisk roman, där varje livstid finns i den och alltihop fortfarande utspelas, livfullt och levande. Liven i det stora kosmos är bara så oräkneligt många och finns i så många olika storlekar, där varje person, varje gud, och varje varelse har sin egen historia, mycket likt en berättelse. Varje persons levnadsbana är precis som en historiebok. Tänk då på hur fantastiskt rikt och komplext detta kosmos är. Det är svårt att säga var de saker du ser eller möter i kultiveringens kommer ifrån, men när de visas upp inför dina ögon, eller när du verkligen klarar att möta någon av dessa saker, hur pytteliten den än må vara, så kommer den ändå att se ut så som den skulle i ett väldigt kosmos. Det beror på att när du har trätt in i den världen, för att vara där personligen, måste du ha antagit samma storlek som varelserna där, och då kommer du att finna den världen ojämförligt vidsträckt. Ditt sinnestillstånd kommer då att rätta sig efter den världens tänkesätt. Det gäller för vilken omgivning du än träder in i: du kommer att se på den världen på ett sätt som är förenligt med den dimensionen. Vissa människor har till och med sett en så liten mikrokosmisk värld att det verkar som om det omöjliga skulle kunna finnas något mindre, och ändå kommer den lilla platsen, när den förstoras upp utifrån konceptet stort och smått som människor har, inte att verka annorlunda än en stor dimension eller en varelse av större format – om det så gäller hur gudarna eller varelserna [i den pyttelilla världen] manifesterar sig, eller uppenbarelsen där. Kännande varelser är likvärdiga. Det handlar inte om deras fysiska storlek. Men ändå, [att se dem] kommer att trigga ditt fasthållande till att vara överlycklig. Du kommer att tänka: ”Wow, det är verkligen fantastiskt!” Men sanningen är den: i universums kolossala kosmiska kropp är sådana saker faktiskt bara alltför obetydliga för att nämna. Har ni förstått vad jag försöker förklara? (*Applåder*)

Med andra ord, detta kosmos är helt enkelt så enormt och kännande varelser är helt enkelt så talrika, oräkneligt många, och de finns i alla storlekar. Vilket existensstillstånd du än träder in i så kommer du att se på saker eller se på varelserna där på ett sätt som är i överensstämmelse med det existensstillståndet. Dessutom, på grund av kultiveringsorsaker skulle även du bli gudomlig där – kanske till och med mer gudomlig och kraftfull

än de varelserna. Men, du har fortfarande en mänsklig kropp, så om du sänker garden kommer dina mänskliga fasthållanden att svälla upp: ”Wow, jag är så fantastisk!” När du sedan återvände till den här mänsklighetens så kallade ”verklighet”, skulle du tänka: ”Whoa, jag är verkligen något!” Sannerligen, det har funnits många människor vars sinnen började svaja när de såg lite grand, någon liten del, eller något som hände i universum. På den tiden då jag lärde ut Fa uppfattade några människor viss medfödd information, och tyckte att de liknade en Buddha. De betraktade sig sedan som Buddhor, och blev helt upprymda över det. De slutade komma på våra lektioner också. På den tiden gick de överallt och deklarerade att de var Buddhor och inte behövde kultivera. De kunde inte kultivera heller, eftersom det mänskliga fasthållandet verkligen svällde upp. Om du i kultiveringen inte gör dig av med ditt mänskliga tänkande kan allting fungera som utlösare för dina fasthållanden eller fungera som ett hinder i din kultivering. Låt inga fasthållanden utvecklas. Som Mästaren har sagt, det finns inte en chans att du på minsta vis skulle kunna se kosmos sanning, för inte ens gudar på lägre plan kan se det, än mindre du som bär runt på en mänsklig kropp. Till trots för vad de varelserna i de världarna än må säga om hur utomordentlig du är, så är du innan fullbordan ingen. Kanske var du för länge sedan en varelse där eller var en gång deras kung, men det är allt, för du är nu en människa och du kan inte återvända. Man kan inte återvända innan man har fullbordat hela kultiveringsprocessen, eller om ens kultivering misslyckas. Så var för all del inte fäst på något vis. Med starka uppräta tankar och ett lugnt hjärta, gör det du ska göra. Kosmos är helt enkelt så vidsträckt.

Fastän jag har en del ord på tungan är jag inte benägen att säga dem. Det beror på att jag är orolig för att det skulle få era tankar att skena iväg och då skulle ni vilja fråga varför si, varför så, och undersöka ännu mer. Det skulle trigga vissa fasthållanden. Men Mästaren säger er, vårt kosmos – det vill säga, det som är relevant för våra liv – detta ojämförligt enorma kosmos är något som jag var klar med för länge sedan. [De delar av] Mästaren som var på högre plan har redan återvänt till sina rättmätiga platser. Vårt kosmos är redan ojämförligt vackert. När jag fullbordade allt detta ville jag gå vidare till nästa steg, men jag upptäckte att den mänskliga dimensionen, som den yta av kosmos som den är, ännu inte kunde frigöras. Och hur kommer det sig? Detta kosmos är så extremt stort att det helt enkelt är ofattbart. Dess liv är så många att till och med de som finns i ett litet område är alltför många för att kunna räknas, medan dess väldiga kosmiska kroppar helt enkelt är obeskrivliga. När jag har lärt ut Fa på senare tid har jag därför aldrig talat om hur stort kosmos är, eftersom ju närmare slutet, desto större är det, och det trotsar förmågan hos mänskligt tänkande eller språk att beskriva det. När Fa-upprätaandet nådde sin slutpunkt upptäckte jag att varelserna på andra kosmiska kroppar som inte har någon koppling till någonting i vårt kosmos, insåg hur bra vårt kosmos hade blivit efter det som gjorts, så att det nu var som en gnistrande juvel i kosmos, som en diamant. Alla såg att det var en bra sak och önskade sig denna Fa. Alla ville erhålla denna Fa. (*Applåder*)

Jag har tidigare förklarat universumsbegreppet för er, och hur en mängd vintergator utgör en del av det. Den delen är vad vi kallar ett litet universum. Det krävs hundratals miljoner sådana här universa för att forma ett universum i det andra lagret. Beträffande hur enormt kosmos till slut är, anta att vi betraktade ett enormt universum bestående av en biljon lager som ett område, och sedan slog ihop en biljon av dessa områden med en biljon lager, då skulle vi kunna kalla den biljonen områden som består av en biljon lager

för en luftpartikel. Sådana partiklar fyller konferenslokalen här. Fastän det uppgår till ett enormt antal universa är det ändå bara en liten, obetydlig partikel i endast en dimension av universum. När jag kom till slutet när jag gjorde Fa-upprätandet så såg jag att varelsernas form inte var något som varelserna nedanför längre var kapabla att förstå; när Fa-principerna höjdes fanns det helt enkelt inget sätt för gudarna på lägre plan att förstå dem. När jag kom till det riket och dess tillstånd upptäckte jag till slut att det också bara var en dammpartikel i kosmos.

Jag vet mer än väl att varelser, i vilket rike de än är, är likadana: alla uppskattar de att livet är så vackert. Den Trefaldiga världen är ett undantag, förstås. Som Dafa-lärjunge, om du kan fullborda ditt uppdrag; om du, i vilket rike du än är i din kultivering, kan rädda de varelser du ska rädda, om du kan befria de varelser du ska rädda bort från där människorna är; om du kan fullgöra en Dafa-lärjunges ansvar, då kommer du när du återvänder att uppleva obeskrivlig ära och stolthet och känna hur enormt ditt kosmiska område är. Mitt i allt det här har man som en gud inga känslor av otillfredsställda begär så som en människa har, det är inte längre en människas tillstånd. Oavsett vilken nivå en gud är på så skulle han faktiskt inte bli glad om du erbjöd honom att byta till ett högre rike. Han skulle tänka att den platsen inte har något med honom att göra. Han skulle inte tänka på ett mänskligt sätt. Den enorma kosmiska kroppen, väldigare än vad man kan föreställa sig, som jag beskrev, var bara för att ge er en känsla för hur enorm den är. Bli inte alldeles till er när ni tänker på det, eftersom det inte skulle medföra något gott. Det är helt enkelt alltför enormt.

Ibland tänker jag att fast en enskild varelse kan verka ganska enkel så har var och en sitt eget livs historia. En del är allvarsfyllda och rörande, en del är invecklade och snåriga, en del är glada, en del är smärtsamma och en del är barmhärtiga, medkännande, alla med den varelsens olika drag. Jag sätter verkligen värde på dem. Men sådana lägre liv värdesätts inte av Kungarna eller ens högre Gudar på olika plan i kosmos. Det här är något som bestäms av deras existensstillstånd. Det enda de ser som viktigt är den övergripande standarden. En viss varelse eller grupper av varelser inom större områden betyder knappt något för dem, eftersom [de gudarna] helt enkelt är så stora. Vid den här tidpunkten har jag avslutat allt Fa-upprätande, allting har fullbordats och andra kosmiska kroppar kommer att ta efter. Men, den övergripande tiden för Fa-upprätandet kan inte förlängas. Det kommer att ta slut när det ska ta slut.

För ett tag sedan fanns det en del Dafa-lärjungar som ännu inte hade trätt fram, så vi blev tvungna att vänta och göra vårt bästa för att få dem att träda fram. Men tiden för det håller på att ta slut. När jag träffade elever som kom från Kina uppmanade jag dem att säga till de elever som inte har trätt fram att göra det snabbt, att de snabbt skulle hitta de vilsna eleverna och tydligt förklara fakta för dem, för det som annars väntar dem är det sorgligaste slut. Kultivering är ingen obetydlig sak. Och det gäller särskilt för Dafa-lärjungar, som axlar sådana stora historiska uppdrag. I det uppdraget vilar helt enkelt oräkneliga varelsers överlevnad, livet eller döden. Skulle man inte kalla det en stor sak? Det är en ofantlig sak. Här i den här världen, på ytan, handlar det bara om att förklara sanningen och sätta stopp för den onda förföljelsen. Och när du inte sköter saker och ting bra bedömer du sådana saker med mänskligt tänkande. Saker i den här världen är dock illusoriska, och sättet man kultiverar på låter en kultivera just i tillit och tvivel. Om du kan klara att se dig själv som en kultiverare och verkligen, gediget, hantera dina saker med starka uppräta tankar, då är det i sig självt verkligen enastående. Det här är så

som saker görs i den här världen, så saker och ting skulle inte räknas om du kunde göra dem på precis samma sätt som en gudomlig varelse skulle göra det. Om det vore tillåtet kunde vi bara låta de jordiska odödliga komma ut från bergen och få saker gjorda. Eller också kunde vi bara öppna Dafa-lärjungarnas *gong* direkt från första början och då skulle saker och ting bli gjorda på ett ögonblick. Men det fungerar inte på det viset och det skulle inte heller räknas. Vi räddar människor mitt i illusionen. Det mänskliga samhället är bara en illusorisk plats, så vi måste rädda människor på ett sätt som passar in i det mänskliga samhället. När det skapades gjordes det avsiktligt på det här viset.

Med tanke på allt som Mästaren har sagt är jag inte säker: har ni begripit allting? (*Bekräftande applåd*) En del saker är verkligen inte sådana som folk har föreställt sig dem. Ont förtal från de onda har varit: ”Om er Mästare är så mäktig, hur kommer det sig att han inte gör saker på det ena eller andra sättet?” Det skulle jag kunna göra. Men jag gör det inte. Jag har kommit för att rädda kännande varelser och oavsett hur dålig en varelse är så ger jag honom en chans. Du kanske har blivit dålig och vågade säga sådana saker, men det beror på världens neråtgående moral liksom onda faktorer som verkar bakom kulisserna. Jag tycker synd om dig som varelse, är barmhärtig mot dig, och jag vill ge dig en chans, jag kan inte göra så. Men, om det blir nödvändigt så kommer jag definitivt att göra det. Det kommer faktiskt att vara gudomar som gör det. När de ser sådan ondska kommer de inte att kunna hålla sig och jag kommer inte att behöva göra det.

Mästaren är verkligen nöjd med den väg som Dafa-lärjungar har vandrat de här åren. Självklart, de som inte har vandrat den väl eller som inte har trätt fram kan fortfarande inte kallas Dafa-lärjungar vid den här tidpunkten. De som har tagit sig igenom och som har klarat att agera är verkligen enastående. I och med det har de förnekat de gamla krafternas störningar. De har inte gett efter för ondskan, och inte heller har de dragits ner av den här allvarliga förföljelsen av Dafa-lärjungar utan motstycke, som förment ”testar” dem, men som istället har haft effekten att härda sådana Dafa-lärjungar. Det må vara svårigheterna eller ondskans förföljelse, vilket det än var, så har ni tagit er igenom, verkligen kommit igenom. Det som finns kvar [av ondskan] är inte längre tillräckligt för att kunna skada Dafa-lärjungar som helhet. Det kan bara tjäna till att förment ”testa” dem som inte har gjort bra ifrån sig eller testa vissa platser. När ondskan ser mänskligt tänkande [hos Dafa-lärjungar], tar den tag i det för att göra dåliga saker, eftersom de gamla krafterna tror att det är så saker och ting ska göras. Medan vi räddar kännande varelser ska vi fortfarande förneka alla störningarna från de gamla krafterna. Hela tiden är det så vi har kunnat ta oss igenom. Dafa-lärjungar uppnår framgång för sig själva medan de förnekar förföljelsen och räddar kännande varelser och vandrar sista etappen av sin väg väl.

Jag säger till er: värdesätt den väg som ni har färdats och det ni har gjort, värdesätt all den tid ni har lagt ner på att bekräfta Fa. Det som har passerat kommer aldrig igen. Om man skulle försöka återskapa ett terrorklimat för att härda Dafa-lärjungar så skulle det inte längre vara möjligt, eftersom det inte finns så mycket ondska kvar. Medan Fa-upprätandet pressar framåt, nivå för nivå, eliminerar det oupphörligt, i stor skala, de onda elementen och det nya kosmos rör sig hela tiden framåt i sitt skapande. De Dafa-lärjungar som har gjort bra ifrån sig har eliminerat ondska i stor skala genom hela [kosmos] utbredning och det område som de är ansvariga för. Så om man ville att de ondskefulla elementen skulle spela en stor roll så skulle det inte längre vara möjligt.

Som ni vet svär nu för tiden alla i det kinesiska samhället åt det ondskefulla partiet. Ni vet varför. De äldre bland oss minns hur ingen förr i tiden skulle våga kritisera det ondskefulla partiet. Men nu gör alla det, eftersom det knappt finns några kvar av det ondskefulla partiets onda faktorer. När förföljelsen först började var tätheten som de täckte allt med, stor. De övervakade folk och tog till och med över dem, så vem skulle våga säga att det ondskefulla partiet var dåligt? Man kunde vara i badrummet med dörren stängd och ändå inte våga viska något klagomål mot det ondskefulla partiet, och till och med då vore man rädd. Det var de onda elementen som verkade. Men när de där onda elementen har blivit eliminerade i så stor skala att de nästan är borta, reser sig folk som fortfarande har en känsla för rättvisa, och säger vad de tycker. Och till och med när folk ser att det ondskefulla partiet håller på och förföljer människor, vågar de förneka det [partiet], eftersom det inte finns så många onda faktorer kvar. Med andra ord finns inte terrorklimatet längre och den miljö som de gamla faktorerna skapade för att förfölja kultiverare eller för att hårda Dafa-lärjungar försvinner allt mer. När det inte längre räcker till för att testa Dafa-lärjungar eller fungera nedtryckande när Dafa-lärjungar räddar kännande varelser, det är då saker och ting just ska avslutas. Det behöver jag inte berätta för er. Ni kan själva se det. Situationen förändras snabbt. Men hursomhelst, kultiverare är kultiverare och vi blandar oss inte i vanlig mänsklig politik. Vem som än har gjort bra saker för Dafa kommer att bli bekräftade av gudar. Och självklart kommer Dafa-lärjungar att få se detta. För de människorna betyder det att skapa en framtid för sig själva.

Det var allt för idag. Tack alla. (*Långa, entusiastiska applåder*)

Jag ska säga några ord till. Den form ni ser Mästaren i är som en människas. Det är en komplett mänsklig bild, med alla de mänskliga beståndsdelarna, precis som en människa. Men, på varje nivå i kosmos matchar Mästaren exakt, till formen, varelserna på den nivån i kosmos. Det gäller här också. Som jag har berättat för er, fastän det här är en plats för mänskliga varelser har det här stället, eftersom huvuddelen av Mästaren är här, blivit hjärtat för hela kosmos Fa-upprätande. Vare sig det är de gamla krafterna eller de varelser som vi vill rädda, så vill alla de väldiga kosmiska kropparna i kosmos som vill bli räddade, komma hit. Av säkerhetsskäl finns alla varelsers sanna liv som fortfarande ska rätas upp av Fa, alla i förvar här hos mig; deras liv är alla inlåsta här hos mig, från lager på lager av mina partiklar hela vägen till mina allra ytligaste celler. Men till och med då, säger jag er, kommer Mästaren inte att förefalla annorlunda än en människa. Jag kommer inte att se ut som en gud för någon, förutom just innan Fa-upprätandet är fullbordat. Om jag nu skulle se ut precis som en gud så skulle det förstöra era förutsättningar för kultivering, det skulle spräcka den illusion i vilken ni ska upplysas till saker och ting. Alla era handlingar och er kultivering från och med då skulle vara förgäves, allt skulle förstöras, och kännande varelser skulle inte kunna räddas. Så se inte på Fa med mänskligt tänkande och tänk inte på Mästaren med ett mänskligt tänkesätt. Fa som Mästaren har lärt ut till er kan göra det möjligt för er att kultivera och det är med den här Fa som grund som ni ska kultivera och bedöma saker och ting. Med Fa finns det inga misstag. Fa är skriven med det mest ytliga, mänskliga språk, med det mänskliga språkets uppbyggnad, men den är absolut inte begränsad till den här ytliga nivån: i nivå efter nivå efter nivå efter nivå, finns Fas innebörd inrymd i däri.

Tack alla! (*Långa, entusiastiska applåder genom hela salen*)

Övers. anm.: Översatt från engelska, en del saker kontrollerade mot kinesiska. 120615